

SOLGE

Üliõpilaskandidaat Jüri Lutsu eksamilehel ilutses kolm „viit“. Viimase eksamini oli aega kolm päeva. Esimesel võttis Jüri suure lehe paberit ning märkis sellele kõik, mida ta ei teadnud. Ta töötas kaks ööd ning kolm päeva. Eksamiõppimisele keii pool neli võttis ta lehe puhast paberit ning märkis sellele, mida põinud suutnud ära õppida ja mida tuli hommikul korrata.

Veidra tundega kõhus sammas ta läbi kõrgema kooli koridore, mis oli täis suutsetavaid tütarlapsi. Õppida osutus võimatuks sest rahvas sumises ning kõhus oli tunne.

Jüri lüks sisse ning võttis värisevate kätega täitsa hea pileti. Teda eksamineerisid paks mamm ja heasüdamliku ilmega meesterahvas. Esimese punkti lõpus nimetas Jüri parasiituss näitena solget ja ütles, et teda võib saada sea kaudu, kusjuures ta pikkus võib ulatuda kahekümme viie meetrini. Paks mamm võpatas allergiliselt ning ta sõnad olid teravad kui rotilõksu klõpsatused.

„Ja kui pikk on teie arvates laius?“ küsis ta.

„Kolm kuni neli sentimeetrit,“ vastas Jüri.

„Mõelge veel kord, kui pikk on soige,“ ütles mamm.

Jumal, ta oli eksinud, ja veel nii rumalalt!

„Kolm kuni neli sentimeetrit,“ parandas ta end kähku.

„Ja kumb ta siis on?“

„Mis...?“ ei taibanud Jüri.

„Kes?“ küsis mamm külmalt.

„Solge,“ rabas Jüri huupi, ja õigesti.

„Ja laius?“

„Kuni kaheksa viis sentimeetrit.“

„Ja kes elab sea sees, kui pikk on tema?“

Jüri oli tunne, nagu oleks ta võimlemise tunnis ja nad mängisid seda mängu, et kui õpetaja vilistab ühe korra, siis nad istuvad vilistab kaks korda — roomavad jne.

„Vabandage, nad läksid mul lihtsalt kogemata segamini,“ lausus ta alandlikult. Vana-mamm heitis talle püütoni pilgu:

„Teie vanuses, noormees, on kahjulik solget ning laiusi segamini ajada.“ Järgnes teine punkt ning varsti pudenus Jüriukse taha. Tunne, mis vahepeal oli kõhus pisut vaikinud, jõudis järgmisel staadiumi. Ta oli lõõdnud: „viiteks“ põlnud palju tootusi. Jüri oli küll üks tuttav professor, kuid toda ei paistnud siin ringi liikuvat. Akki levis kõmu, et hinded teatatakse alles homme. Kõik olid pahased — veel „praadi-da!“ Et aga Jüri kõhus oli tunne, siis läks ta arsti juurde. Töö katsus pulssi ning ütles: „Tööge proov, muidu ei saa me midagi kindlat teile öelda. Ja oleks veel hea, kui juba täna...“

Ja sai ka täna. Enne kliinik-kusse minekut põikas ta eksamihoonesse — akki on midagi uut! Oo, tema tuttav professor seis siin seal. Viimane nägi teda, tuli juurde ja päris ka eksami-järele Jüri ütles, et „nelja-viie“ vahel. Professor lausus mõtlikult „Nooh!“ ning võttis taskust sigareti. Ähmi täis Jüri kahmas ruttu taskust tikutoosi, et tuld pakkuda. „Oot, ma ise...“ ütles professor temalt toosi vastu võttes Akki sähvatas midagi Jüri ajudes, ent oli juba hilja. Professor nuusutas näpku, kahvatas ja viskas toosi koos sisuga plärstil põrandale. Jüri hakkas õudne: ta ei võinud enam siia jääda. Kahmanud parkettpõrandalt pooltüüha toosi pages ta välja. „Tulge homme.“ öedi laboratooriumist. Järgmisel hommikul läks Jüri auditooriumi ette. „Neli“ ilutses ko me „viie“ kõrval. Ta ohkas astus tututult tänavale, ning hakkas kodu poole lonkima. Akki meenus talle polikliinik vastuvõturuumis põlnud palju inimesi. Varsti jõudis järg temani.

„Noh, kuidas on?“ päris ta.

„Solge,“ vastati talle.

Mihkel Mutt

Glehnist-üliõpilasklubist.

Glehni park koos omalaadsete ehitustega on osakeseks nõmmekate kodukandist, seepärast riivaski hinge ajahamba halas-tamatu töö pargis. Ammuks see oli, kui vaatetorni tühjalt reostatuna seisis, kuid teinud läbi uuestisünni teenib ta Tõravere Observatooriumi filiaalina. Krokodillil sai iluravi, aga lossi ja palmimaja müürid murensid veel mitu aastat.

TPI Akadeemilise Meeskoori eestvedamisel ja tagantõukamisel hakikas hoogne töö lossis käima. Meeskoori rahva kõrval pühendasid oma vaba aega tulevasele isetegevusringide ja üliõpilaste klubile ehitusteaduskonna tudengid, mitme ka-teedri töötajad, TPI Naiskoor, „Kuljuse“ tantsijad jt., aga ka väljast poolt Instituuti — Konservatooriumist, ERKI-st, Nõm-me Haiglast ja mujalt.

Mullu kevadeks olid ettevalmistustööd põhiliselt tehtud, varisemisohhtlikud müüriosad lammutatud, kümneid tonne rususid ja prahti välja tassitud. Kuni 1970. aasta suveni tehti kõik tööd ainult ühiskondlikus

korras. Nüüd on käed külge löönud TPI Ehitusjaoskond ning allettevõtjana ka Restaureerimiskontor.

TPI AM meeste initsiativil loodi 1971. a. töösuvaks Glehni EÜE rühm. Kümneliikmelise rühma meeskondadeks oli Peeter Oopkaup. Ei olnud juhus, et rühma liikmeteks olid ainult Ehitusteaduskonna I kursuse üliõpilased-geodeesia praktikaga „sunnimaiselt“ Tallinnaga seotud noortele oli see parimaks ehitusalaseks jõukatsuseks ja soodsaks rahateenimisvõimaluseks.

Päevad lendasid, kerkisid müürid ja valmisid monoliitstest raudbetoonist vahelaed. Tööd sai tehtud tublisti ja rohkesti, aga ajast jäi vajaka. Esimesel poolal maleva tööperioodist tuli ju töötada õhtuti, pärast õppepraktikat. Glehni rühm ei lõpetanud oma tegevust siis, kui seda tegid enamik rühmi — terve septembrikuu vältel käis õhtuti müüritel tööd. Arvi Vainula ja Ülo Neeo olid selle tööühmaga „hingeks“ neil stigis-päevil. Jätikus jõudu ja vaimus-

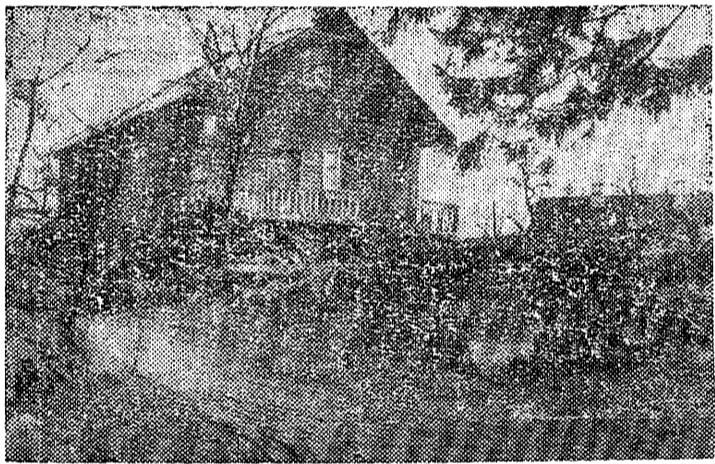
tust, mõttes oli isegi kõige viimane korrus katuse alla saada. Nii oleks teokski tehtud, aga ilmataat ähvardas külmaga.

Töö Glehni rühmas 1971. aastal oli küll kõitev ja vaheldus-rikas, aga rühma elu võinuks huvitavam olla. See küsimus ongi nüüd lahendatud. Glehni rühma elupaigaks on EÜE sa-

jaliikmeline interlaager Pirital. Nelja rahva noored vist ikka saavad lustiga tööd teha ja lõbusasti puhata.

Peeter Oopkaup arvab, et klubiruume saab juba tuleval kevadel kasutada.

JÜRI LAAST-LAAS

Glehnii majake lossi vastas.

Palmimajas.

LENNUVÄLJAL

Kas te olete näinud, kuidas luik järvepinnaalt õhku tõuseb? Vapustav vaatepilt. Algul lööb vesi valgete tiibade all vaik-selt kobrutama, kuid peagi kasvab kiirus, kael sirutub ette, ja juba kihutab suline TU-144 mööda vesihalli maandumis-raada otsekui pingul ammu-nõõrit lastud nool. Veel hetk — ja valge täpina kaob majes-teetlik lind taeva põhjatusse rüppe, kuhu ta ju õigupoolest kuulubki...

... Aga vanarahvas teab rääkida, et kaugel-kaugel, seitsme maa ja seitsme mere taga elavad suure mäe koobastes mustad luiged ja hauvad mürgi-seid mune. Vahel veereb mõni muna mäest alla, inimeste sekka, ja toob kõigile inimestele õnnetust. Ja kui need mustad luiged hoovõtaks karjuma hak-kavad, et koos munadega lendu tõusta, siis on see luigelauluks kõigele elavale Maal.

Coonar

á la andres ehin tahan karjuda lõbusat sugu et sugeda lahes oma silmi ei tea mis voodi nägin lahes serdina nihe tegin laulu valmis kohe loll pole vaja mure ääres maja petis paugub kutsu roju ta ei kutsu kurk kui pehme ajaju aru tule koju

COONAR

L. RAND

Kui tuhmuvad punased tuled järel jäävad vaid tolmused teed. Kas kunagi siis Sa veel tuled ja ergutat loidu mu meelt? Ma palun Sind nii kuidas oskan, ära põgene paku mu eest.

VÄRSINURK

Koos tormaks me kõrgsesse koske, koos kõnniks ka tolmuseil teil. Sõnadest sõõnuks ei saa kuid maa ei jää kunagi paljaks ka kurvemast loost me jaoks võib leida terake nalja. Näen pilti kuis olen vana priske tõntsakas Sancho Panza. roostes mõõgaga torgid mind tagant mu käskija, härra La Manchast.

minu ilmavalus noorele sõbrale tahan olla mast Sinu parvel naerev mast mis eales ei murdu teen Sust poisi väikese ja terve kaema ilma kui lenueturgu ära karda Hall Vanamees kappab Sinu õuele niikuinii kuid koos end peidame lakka teeme vehkat las otsib ta siis on hea meil ning pole vaja pead murda kust algas me sõit kõikjal krudiseb vempude kaja hoogu annab me õnnelik võit

Kui salateadmised ei muutu enam koormaks karjäärivedelist pea püsti mööda käin inimesi häid. Ka rüpassimgi ruum võib saada armsaks kui kord sead ta oma käega ja ennast kõige rohkem kartma pead siis kui kohtud musta väega. Kas suudan vastu panna või ei suuda

kas rooman sisse urkast pimedast? Siin sõbra abile ma ka ei looda liig palju armastame kõike kaduvat. Kuid kunagi peab igaüks meist saama kuldvõtine oma saladusele on's tsirkus see või operett või draama peab teadmatuks see jääma teistele.

Tulilind unenäos riiwas mu põske põleva hännaga. Hommikul oli põsel põletus. Kas ma ei näinudki siis und?

Ruukililles varjul ehtsus kuid meie vajame poose. Utleme: ilu on lihtsus ja kingime okasroose.

Elas pisike mees kes vaatas kõigile ja kõigele alt üles

(ka endast väiksematele) Elas ka pikk mees kes vaatas kõigile ja kõigele ülalt alla

(ka endast pikematele) Tuli siis tark mees ta näitas pisikesele temast väiksemat ja pikale temast pikemat.

Sinu pulmapäeval purunes peegel.

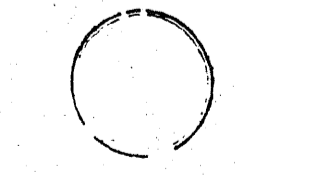
Ei tulnud seitse aastat õnnetust, vaid seitse väikest peeglit, mis kõik peegeldasid sinu elu.

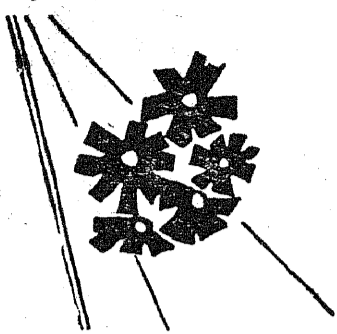
KARIKATUURI-VÖISTLUS

Sa valva, ma jooksen õlle järele!

Nr. 19 (674) Reedel, 9. juunil 1972

ÕNNITLEME

EVGENIA

LOOVI

See hetk lähenes-lähenes kuidagi hiilides, pisitasa märkamatult, kuni äkki võttis nõuks ja jõudis kätte. Imelik ikkagi. Iiaga noorelt nagu...

Te küsite võib-olla: aga juuste jume? Kuid see on ju lihtsalt moodsa varjundi võtnud ega räägi millestki muust kui inimese püüdest olla «pop» ja mitte sammugi ajast maha jääda.

Niisugune püüe on Evgenia Loovi sisemisest olemusest tõtemperament. Armastus elu, kevade, noorte ja kõige noorusliku vastu ei lase aastatel üldsegi mõjule pääseda.

Mis sest, et kantakse ma- jaandusteaduste kandidaadi «aukraadi» ja töötatakse poliitilise ökonoomia kateedri dotsendina ametikohal, et tema poolt juhendatud üliõpilased on kaks aastat järjest vabariiklikul üliõpilaste teaduslike tööde konkursil esikoha võitnud.

VÄITEKIRJA KAITSES

OSKAR KULDERKNUP

«Eesti NSV tõstesporti treeningumetoodika arengu mõjust võistlustulemustele» — sellisel teemal kaitses kandidaativäitekirja TRÜ juures TPI vanemõpetaja Oskar Kulderknup.

Töös, mis valmis pedagoogikateaduste kandidaadi dotsent R. Toomsalu teaduslikul juhendamisel, on käsitletud statistilisi andmeid, mis kajastavad Eesti NSV-s tehtavat treeningumetoodilise töö taset, võimaldades seda senisest otstarbekamalt ja põhjalikumalt analüüsida nii spordimassilise kui ka tippportlaste treeningute osas. Töös püstitatud viie põhiprobleemi küsimused on vajalikul määral lahendatud ja tulemused esitatud järelduste-ettepanekute peatükis.

Töös on oskuslikult, suure täpsusega ning põhjalikkusega analüüsitud tõstesporti võistlustagajärgede dünaamika ja treeningumetoodika vahelist seost, mis hõlmab aastaid 1920—1969. a.

Esitatud probleemidega on dissertant, omaaegne Eesti NSV paremaid tõstjaid, juba aastaid tagasi sattunud vastastikküsimuste igapäevases töös treenerina ja õppejõuna Tartu Riikliku Ülikooli kehakultuuriteaduskonnas, hiljem sporditühingus «Jõud» ja viimasel kümnel aastal Tallinna Polütehnilise Instituudi kehalise kasvatuse kateedris.

Tema õpilane E. Simson tähtsitas esimesena meie vabariigi

See tähendab vaid üht: tege- mist on ikkagi mitte ainult «au- pärast» antava, vaid õigetes- se kätte sattunud teadusliku kraadiga.

Samal ajal näeme juubilari isikus alles päris noorukest amatöörautojuhti, kes võtab seda hobby muudest harrastustest mitte sugugi väiksema innuga. Ennem võiks öelda, et lausa keevalise energiaga.

Jah, energiat jätkub meie noorjuubilaril üsna mitmele te- gevusale. Kolmandat koos- seisu ehk juba viiendat aastat TPI a/ü komitees. Lektor vaba- riklikus mastaabis. Soovite pikemat loetelu? Teie soovi po- leks raske rahuldada, ent jät- kem pedantsus! Niigi on selge, et inimene elab täisverelist elu, ei vindu. Elab julgete tulevi- kukavadega. Unistustega. Ja teeb neid ühtejärge ka teoks.

Soovime indu ja jaksu!

KOLLEEGID.

ARTHUR CLARKE

Ja siis see juhtuski: oodates, kuni puurseade proovid pin- nasest nähtavale toob, tegi Painter oma teise suure avas- tuse. Esimesega oli ta maha saanud kümnekond tundi va- rem, kuigi ta ise seda siis veel ei teadnud.

Piki kraatri serva kuhjusid hiiglaslikud aluspinnase kama- kad, mis olid loobitud siia kol- mesaja miljoni aasta eest, kui koletislikud plahvatused veel võimutsesid Kuu säraval paigel. Jah, puurseadmega maapõue nii segi ei pööra... Kahju ainult, et see-tohutu pinnasemass oli mää- ratule pindalale täielikus sega- duses laiali puistatud; ohjelda- matud jõud, mis selle kaose ku- nagi olid sünnitanud, olid ka rikkunud pinnasekihtide igasu- guse järjestatuse.

Ronides mööda selle ebahari-liku šlaki mägesid, toksis Pain- ter oma geoloogivasaraga siit- sealt lahti jõukohaseid tükikesi. Äkki kuulsid ta kaaslased valje hüüdeid ja teaduste doktor kihus- tuse nende juurde, käes üsna vi- letsa väljanägemisega klaasi- tükikesed. Möödus mitu minutit, enne kui ta suutis rahuneda se- letamaks, miks ta sellist kõra tõstis. Ja kulus veel veidi aega, enne kui salk suutis oma üles- annet meenutada ning tööd jät- kata.

Vandenberg märkas juba kau- gelt laevale naasvat nelikut. Vaatamata kahele jalul veede-

MITTE KÕIK, MIS HIILGAB

tud ööpäevale ei paista nad just eriti väsinutena... Peale selle, isegi skafander ei suutnud var- jata nende liigutuste arusaama- tut elevust. Kõhe näha, et eks- peditsioon möödus edukalt. Seda parem, topelt on põhjust doktor Painterit õnnitleda. Asja Maalt saadud kiirteogramm on küll üsna udune, kuid näib, et Pain- teri katse on lõppenud täieliku triumfiga.

Kuid Vandenbergil läks raa- diogramm hoopis meelest, kui ta nägi, mida geofüüsik käes hoiab. Ta teadis, kuidas näeb välja lih- vimata teemant. Ainult kuulus 3026-karaadise kaaluga «Kalli- nen» võis seda mõõtmel ületada.

«Siin pole midagi imestada,» kuulis komandör Painteri rõõ- must katkevut häält. «Teemante leidub alati vulkaanide lõõrides. Mulle ainult ei tulnud miski- pärast pähe, et see seaduspära- sus võib kehtida ka Kuu kohta.»

Siin meenus Vandenbergile raadiogramm ja ta ulatas selle geofüüsikule. Teadlane laskis pilgul üle teksti libiseda ja ajas suu ammuli. Esmakordselt — nii rääkis Vandenberg mulle pä- rast — nägi ta, et õnnituste- gramm inimest nii vapustab... Siin ta on:

«ÜLESANNE TÄIDETUD. KATSET 541 KROONIS

TÄIUSTATUD TIIGLI RA- KENDAMISEL EDU. MÕOT- MED PRAKTILISELT PII- RAMATUD. OMAHIND TÜ- HINE.»

«Milles on asi?» küsis Van- denberg, vaadates geofüüsiku- rabatud näkku. «Uudised olek- sid justnagu head?»

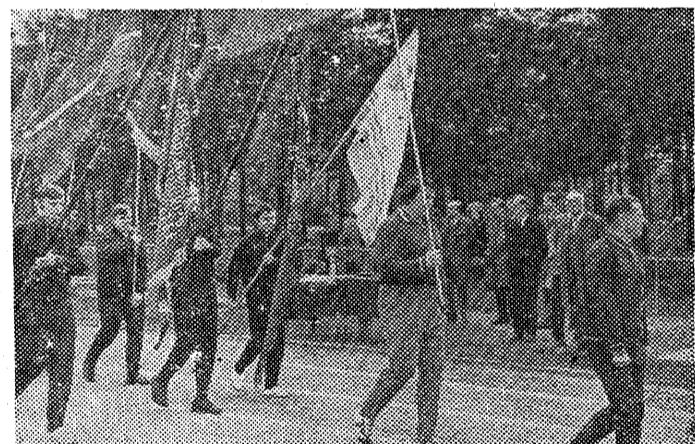
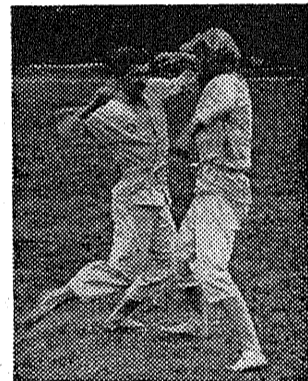
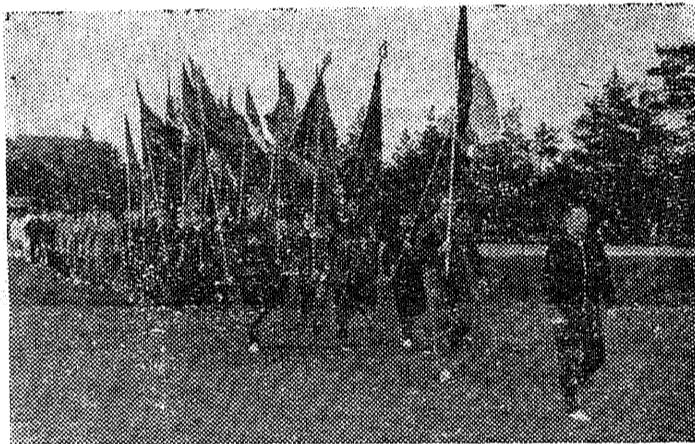
Painter neelatas paar korda: otsekuu kala kuival ja jäi ru- mala näoga vahtima peaaegu- peopesasuurust kristalli oma- käes. Siis viskas selle üles; kris- tall laskus aeglaselt tagasi.

Lõpuks sai geofüüsik kõne- võime tagasi.

«Minu laboratoorium,» ütles- ta, «püüdis juba aastaid süntee- sida teemante. Eile maksis see asjake miljon dollarit. Täna — mitte üle paarisaja. Ma ei tea, kas ma üldse viitsin teda Maale- kaasa vedada.»

Muidugi võttis ta kristalli kaa- sa, kes olekski suutnud sellist kaunitari minema visata. Umbes- kolm kuud kandis missis Pain- ter parimat kaelakeed maailmas, mis täiesti väärilis tuhandet dol- larit (lihvimise ja raamimise- hind). Seejärel juurutati Pain- teri protsess tootmise, kuu aja- pärast aga sai õnnetu teaduse- mehe abikaasa lahutuse. Põhjus? Äärmiselt julm kohtlemine mehe poolt. Te ütlete muidugi — pa- ras talle... Tõlkinud P. Oja

SPORDIMÄNGUDE VIIMANE PINGUTUS PILDIS

H. Haagma fotod

Neisevõtt pole naljaasi

Antsul sai kool lõpetet ja aeg kypseks võtmaks naist. Et ta alati kenasti isa sõna kuulnud oli, läks nyydki sest isale rää- kima. Ütles, et tahab Mäe talu Ylle ära võtta. Isa Kostis see- peale:

«Ära sa Yllet küll võta, võta parem Myyri Maie.» Kee- lui ja kõik, ei muud seletust yhti. Ants Maiet ei tahtnud ja nii mankis mees seekord naise võtmata. Ebayndlikust kosimis- plaanist näandis Ants-poiss kõhnaks kui luger.

Vajus aasta möödanikku, ei mornitsenud Ants enam ja teisel kevadel läks kosund poeg isa jutule.

«Hing ja relp kisendavad Lyysi Leeni järele. Tahan tem- mast noore perenaise teha.»

«Arasa Leenit küll võta, võta parem Metsa Mari.» Ei muud seletust yhti. Mari polnud jälle Antsule meele järgi ja et isa

sõna nii luja oli, mangiti naise- võtt ka seekord poolele.

Kolmandamal aastal töid tyynid kevadõhtul Antsu meeltesse naabritalu Anni. Kui sest isale rääkis, keelui isa jälle. Isa seerimatust vas- tuseisust nõrdinud poeg nõu- dis nyyd seletust. Kylla kõhk- lemise järgi pani isa käe poja õlale ja ytlei:

«Oled juba kyllalt suur mees täasma minu nisve, pead tead- ma, et Ylle, Leeni ja Anni, keda võtmast sind keeldin, sinu õed on.»

Kord hiljem tuli naisevõttust juttu emaga. Ants kurtis, et ebaynnud kosjade asjus tulene- sid isa hälbimustest. Kuulnud seda, manas ema näole malbe madonnaliku ilme ja sõnas:

«Neist tydrukust võta keda tahes, ei sina ole nende

V E N D!

FRIDOLIN

A/Ü TEATAB...

Oma koosolekul 19. mail k. a. kinnitati Klooga puhkelaagri- tubade jaotus 1972. a. suveks. Teated on välja saadetud. Tuu- sikud väljastatakse TPI raama- tupidamisest kuni 10. juunini k. a. Toitlustamine (1,20 rbl. päevas) algab 5. juulist.

Juhul, kui kavatsetakse välia- ostetud tuusikust loobuda, tuleb sellest teatada hiljemalt 5 päeva enne tuusiku algust. Vastasel korral tuusikuid tagasi ei võeta.

Vast. toimetaja V. VOLT

Trükikoda «Ühiselu», Tallinn. Pikk t. 40/42.

Орган парткома, ректората, ком- митета ЛКСМЭ и профкома Тал- линского политехнического ин- ститута.

Tellimise nr. 1466 MB-04699.